

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-1138/2024-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Tatjane Kujundžić Novak, predsjednice vijeća, Draženke Deladio, sutkinje izjaviteljice i Mirne Maržić, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja ADRIA RIJEKA d.o.o., Rijeka, Užarska 28, OIB: 07638053150, kao pravnog sljednika iza HYPO GROUP d.o.o., Rijeka, Užarska 28, OIB: 04938014535, kao osporavatelja za stečajnog dužnika W GROUP d.o.o. u stečaju, Varaždin, Ivana Severa 2A, OIB: 16031293073, zastupanog po punomoćniku Alenu Ivkoviću, odvjetniku u Zajedničkom odvjetničkom uredu Alen Ivković i Sunčica Novak iz Rijeke, protiv tuženika OTP BANKA HRVATSKA d.d., Split, Domovinskog rata 61, OIB: 52508873833, zastupanog po punomoćnici Emi Kalogjera Juranić, odvjetnici u Zagrebu, radi utvrđenja osnovanosti osporavanja prijavljene tražbine tuženika, odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-43/2022-49 od 31. ožujka 2023., u sjednici vijeća održanoj 9. listopada 2024.

p r e s u d i o j e

Odbija se kao neosnovana žalba tužitelja ADRIA RIJEKA d.o.o. i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-43/2022-49 od 31. ožujka 2023. u točkama I. i II. izreke.

Obrazloženje

1. Točkom I. izreke pobijane presude odbijen je tužbeni zahtjev na utvrđenje da je osnovano osporavanje i da ne postoji tražbina drugog višeg isplatnog reda vjerovnika OTP BANKA HRVATSKA d.d., u iznosu od 1.644.255,19 EUR prema stečajnom dužniku W GROUP d.o.o. u stečaju, u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Varaždinu pod poslovnim brojem St-425/2018, kao što je i odbijen zahtjev tužitelja za naknadom troškova parničnog postupka. Točkom II. izreke naloženo je tužitelju naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 1.306,49 EUR, dok je točkom III. odbijen zahtjev tuženika za naknadom troškova postupka u iznosu od 187,17 EUR.

2. Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je tuženik u stečajnom postupku prijavio tražbinu u iznosu od 1.644.255,19 EUR, od čega se iznos od 1.639.978,10 EUR odnosi na tražbinu po Ugovoru o kreditu br. ZC-402/08 od 14.

prosina 2008. (dalje: Osnovni Ugovor) i Dodacima Osnovnom Ugovoru (brojevi 1 do 17), dok se iznos od 4.291,69 EUR odnosi na troškove parničnog postupka nastalih pred Trgovačkim sudom u Varaždinu poslovni broj P-111/15, za koje je tužitelj otklonio osporavanje. Prema stavu prvostupanjskog suda, povlačenje tužbe zapravo bi predstavljalo otklanjanje osporavanja dijela osporene tražbine za koji je tužitelj izjavio da „povlači tužbu“ (4.291,69 EUR), dok je tuženik prijavom tražbine u drugom višem isplatnom redu zadržao pravo da se namiri za prijavljeni iznos ukoliko iz bilo kojeg razloga izostane namirenje iz razlučnog prava. Predmetni Osnovni Ugovor, na kojem tuženik temelji svoju tražbinu, solemniziran je po javnom bilježniku i predstavlja ovršnu ispravu sukladno čl. 54. Zakona o javnom bilježništvu („Narodne novine“ broj: 78/93, 29/94, 162/98 i 16/07; dalje: ZJB), pri čemu činjenica da aneksi Osnovnog Ugovora nisu sklopljeni u formi javnobilježničkog akta ne utječe na pitanje postojanja tuženikove tražbine prijavljene u stečajnom postupku kao tražbine drugog višeg isplatnog reda. U odnosu na zastaru ističe da nije nastupila jer je tuženik tražbinu u stečajnom postupku prijavio 7. veljače 2019., dok je zastarni rok u smislu Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05 i 41/08; dalje: ZOO) počeo teći tek 16. veljače 2018., nakon što je tuženik dostavio tužitelju izjavu otkazu predmetnog Osnovnog Ugovora. Pritom navodi i da je Dodatkom broj 17 Osnovnog Ugovora (dalje: Dodatak broj 17) ugovoreno plaćanje u ratama, a ne u anuitetima, kako to pogrešno tvrdi tužitelj pa se ne primjenjuje trogodišnji zastarni rok za anuitete (čl. 226. st. 1. ZOO-a) nego zastarni rok od pet godina (čl. 225. ZOO-a).

3. Tužitelj podnosi žalbu protiv točaka I. i II. izreke presude, zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. U bitnom navodi da prvostupanjski sud ne daje razloge zbog čega smatra da bi tuženik uopće mogao biti stečajni vjerovnik po predmetnom Ugovoru o kreditu jer ga je sklopila Societe Generale - Splitska Banka d.d. kao vjerovnik. Nadalje, ističe i da predmetni Ugovor nije sastavljen na način propisan čl. 54. ZJB-a pa već zbog samo toga nije niti mogao biti solemniziran. Također, smatra da Sporazum o osiguranju predstavlja samo osnovu za obavijest o razlučnom pravu, ali ne i za prijavu tražbine u drugom višem isplatnom redu. Osim toga, navodi i da su ugovorne strane Dodacima broj 10. i 15. Osnovnog Ugovora mijenjale i pravnu narav kredita (iz revolving kredita nastajao je nerevolving kratkoročni kredit). Također, ističe da su ugovorene potpuno drugačije glavnice kredita s drugačijim rokovima otplate i dospijeca anuiteta pa da je nastupila zastara iznosa od 855.614,01 EUR. Zahtijeva naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 2.114,00 EUR.

4. U odgovoru na žalbu tuženik osporava žalbene navode tužitelja.

5. Žalba tužitelja je neosnovana.

6. Ispitavši pobijanu presudu na temelju odredaba čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP), u granicama dopuštenih žalbenih razloga, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je

prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo kada je zastaru prosuđivao po općem zastarnom roku iz čl. 225. ZPP-a, ali da je pravilnom primjenom materijalnog prava (primjenom zastarnog roka iz čl. 233. st. 1. ZOO-a) valjalo jednako odlučiti o tužbenom zahtjevu.

7. Predmet spora je osporavanje tražbine tuženika u iznosu od 1.644.255,19 EUR kao tražbine drugog višeg isplatnog reda, u odnosu na stečajnog dužnika W GROUP d.o.o. u stečaju, u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Varaždinu pod poslovnim brojem St-425/2018.

8. Tužitelj u žalbi navodi da tuženik uopće nije mogao biti stečajni vjerovnik po predmetnom Ugovoru jer ga je sklopila Societe Generale - Splitska Banka d.d. kao vjerovnik, odnosno osporava aktivnu legitimaciju tuženika. Međutim, iz rješenja o pripajanju Splitske banke d.d. OTP banci Hrvatska d.d., koja je prilog uz prijavu tražbine, razvidna je aktivna legitimacija tuženika jer je čl. 522. st. 3. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj: 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 152/11 - službeni pročišćeni tekst, 111/12, 125/11, 68/13 i 110/15; dalje: ZTD) propisano da upisom pripajanja u sudski registar u kojemu je upisano društvo preuzimatelj, imovina pripojenoga društva (pa tako i predmetna tražbina) te njegove obveze prelaze na društvo preuzimatelja.

9. Prijavljena tražbina proizlazi iz Osnovnog Ugovora i njegovih Dodataka (brojevi 1 do 17), koji nisu solemnizirani po javnom bilježniku, za razliku od Sporazuma radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava od 9. prosinca 2008. (dalje: Sporazum) i njegovog Dodatka broj 1 od 27. ožujka 2013. (dalje: Dodatak Sporazumu). Pravomoćnim rješenjem Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-425/2018-21 od 26. ožujka 2019. tužitelj je upućen u parnicu pokrenuti predmetnu parnicu radi osporavanja tražbine pa nije ovlašten u ovom postupku osporavati pravilnost spomenutog rješenja o upućivanju u parnicu.

9.1. Iako Osnovni Ugovor i njegovi Dodaci (brojevi 1 do 17) nisu solemnizirani po javnom bilježniku, tražbina iz Osnovnog Ugovora je utvrđena Sporazumom i Dodatkom Sporazumu, koji su solemnizirani po Rankici Benc, javnoj bilježnici u Varaždinu pod poslovnim brojevima OV-8756/2008 od 9. prosinca 2018. i OV-1115/2013 od 5. travnja 2013., te predstavljaju javnobilježnički akt prema čl. 59. ZJB-a. Kako iz čl. 233. st. 1. ZOO-a proizlazi da je za primjenu desetogodišnjeg zastarnog roka dovoljno da je tražbina utvrđena javnobilježničkim aktom, a tražbina iz Osnovnog ugovora i njegovih Dodataka (brojevi 1 do 17) je utvrđena Sporazumom (čl. 1.) i Dodatkom Sporazumu (čl. 1. st. 3.), koji prema čl. 59. ZJB-a imaju svojstvo javnobilježničkog akta, to tražbina iz Osnovnog Ugovora i njegovih Dodataka (brojevi 1 do 17) zastarijeva u desetogodišnjem zastarnom roku iz čl. 233. st. 1. ZOO-a.

10. Dodacima Osnovnog Ugovora (brojevi 1 do 17) stranke suglasno mijenjaju rokove dospijeca obveze te način ispunjenja (način otplate, odnosno pretvaranje revolving kredita u ne-revolving kredit), a što se ne smatra novacijom u smislu čl. 145. st. 1. ZOO-a jer je riječ o izmjeni odredaba o roku i načinu ispunjenja u smislu čl. 145. st. 2. ZOO-a (slično i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci poslovni broj Rev-142/83 od 26. siječnja 1984.). Pritom treba naglasiti da je svakim Dodatkom

(brojevi 1 do 17) stečajni dužnik priznao dug koji proizlazi iz Osnovnog Ugovora i time prekinuo zastaru u smislu čl. 240. st. 1. ZOO-a. Također, smanjenje iznosa kredita (s početnih 1.500.000,00 EUR na konačnih 1.200.000,00 EUR), na koje su strane sporazumno pristale Dodacima Osnovnom Ugovoru brojevi 1 do 17 (što ima karakter nagodbe u smislu čl. 150. ZOO-a), ne utječe na identitet tražbine iz Osnovnog Ugovora, odnosno na činjenicu da je tražbina iz Osnovnog Ugovora utvrđena javnobilježničkim aktom.

10.1. Stranke čl. 1. Dodatka broj 17 utvrđuju da iskorišteni iznos revolving kredita iznosi 1.000.000,00 EUR, dok dospjela glavnica kredita iznosi 189.014,01 EUR (misleći na ne-revolving kredit iz Dodatka broj 15 Osnovnog Ugovora). Potom čl. 2. Dodatka broj 17 ugovaraju da će se iznos od 1.200.000,00 EUR otplaćivati u 15 jednakih kvartalnih rata glavnice u iznosu od 60.000,00 EUR (osim zadnje rate u iznosu od 300.000,00 EUR, dospjele 31. prosinca 2018.), pri čemu prva rata dopijeva 31. ožujka 2015., a posljednja 31. prosinca 2018., odnosno da će se obračun redovne kamate vršiti kvartalno. Spomenuti Dodatak broj 17 stečajni dužnik je potpisao i time pristao na način otplate, dopijee i visinu tražbine kako je određeno čl. 2. st. 2. i 3. Dodatka broj 17. Imajući na umu navedeno, nije osnovan žalbeni navod tužitelja da nije jasno i razumljivo iz čega proizlazi ostatak prijavljene tražbine. Pritom se napominje da je prigovor tužitelja da mu predmetni kredit nije isplaćen istaknut tek na glavnoj raspravi (8. lipnja 2022., listovi 329. do 332. spisa), a što nije dopušteno u smislu čl. 299. st. 3. ZPP-a.

10.2. Iako Dodatak broj 17 Ugovora nije solemniziran po javnom bilježniku (što također uopće nije odlučno u pogledu primjene zastarnog roka iz čl. 233. st. 1. ZOO-a), u čl. 2. st. 1. Dodatka broj 17 Ugovora navedeno je da se njegovim stupanjem na snagu reprogramira iznos kredita po Osnovnom Ugovoru i pripadajućim Dodacima (brojevi 1 do 16). Dakle, Dodatak broj 17 upućuje upravo na „reprogramiranje“ tražbine koja je utvrđena Osnovnim Ugovorom, pri čemu se „reprogramiranje iznosa kredita po Osnovnom Ugovoru i pripadajućim Dodacima“ odnosi na mijenjanje rokova dopijee i načina otplate.

11. Pravilno prvostupanjski sud zaključuje da su stranke ugovorile otplate u obrocima u smislu čl. 226. st. 2. ZOO-a (a ne anuitetnu otplatu) pa da stoga ne dolazi do primjene trogodišnjeg zastarnog roka iz čl. 226. st. 1. ZOO-a pa onda ni do primjene čl. 233. st. 2. ZOO-a. Naime, kod anuitetnog načina otplate kredita korisnik kredita svaki mjesec plaća identičan iznos davatelju kredita (u koji iznos bi bile uključene glavnica i kamata), dok kod otplate kredita u ratama mjesečne otplate nisu jednake s obzirom da svaka rata otplaćuje isti iznos glavnice dok iznos kamate varira (slično i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci poslovni broj Rev-727/2017-2 od 15. ožujka 2022.). Pritom je u predmetnom slučaju ugovoreno da se kamata obračunava kvartalno, što upućuje da je riječ o obročnoj otplati. Kako navedeno predstavlja pravno pitanje, predloženo financijsko vještačenje tužitelja nije bilo potrebno.

12. Iako je tužitelj u pravu kada tvrdi da dopijee cjelokupnog iznosa kredita nije nastupilo izjavom o otkazu kredita od 13. veljače 2018. jer su određene kvartalne rate već bile dospjele do otkaza (zapravo raskida) Osnovnog Ugovora i njegovih

Dodataka, to nije od utjecaja na pravilnost prvostupanjske presude. Naime, kako je tuženik predmetnu tražbinu po Osnovnom Ugovoru i Dodacima Osnovnog Ugovora (brojevi 1 do 17) prijavio u stečajnom postupku 7. veljače 2019., a najstarija rata iz Dodatka broj 17 (kojim je konačno određeno dospijeće, način otplate te visina tražbine) je dospjela 31. ožujka 2015., to ni za jednu ratu nije protekao desetogodišnji zastarni rok. Stoga je pravilno prvostupanjski sud odbio tužiteljev prigovor zastare kao neosnovan.

13. Pozivanje tužitelja na zadužnicu poslovni broj OV-8762/2008 od 9. prosinca 2008. nije od utjecaja na pravilnost pobijane presude i duljinu zastare predmetne tražbine jer je zadužnica samostalan i apstraktan pravni posao, neovisan o Osnovnom Ugovoru i njegovim Dodacima (brojevi 1 do 17).

14. Pravilna je i prvostupanjska odluka o troškovima postupka, koju tužitelj određeno i ne osporava, a ovaj sud sukladno odredbi čl. 365. st. 2. ZPP-a nije ovlašten po službenoj dužnosti paziti na pravilnu primjenu materijalnog prava u odnosu na troškove parničnog postupka.

15. Slijedom navedenog, valjalo je tužiteljevu žalbu odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu u pobijanom dijelu jer je pravilnom primjenom materijalnog prava valjalo jednako odlučiti o tužbenom zahtjevu (čl. 368. st. 2. ZPP-a).

Zagreb, 9. listopada 2024.

Predsjednica vijeća
Tatjana Kujundžić Novak

Broj zapisa: **9-3086e-9d8da**

Kontrolni broj: **0ebe3-e3730-a3008**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Tatjana Kujundžić Novak, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.